

ՏԱՄՆՄԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱԿԱՐ

Յարեկան գիմը 10 բուրլ, կէս տարվանը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրփում են միմիայն Խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղաբացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլիս. Բեդական <Մասն>

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Խմբագրին: Նամակ Խմբագրին: Նամակ Խմբագրին: Խմբին լորեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Անգլա: Խմբին լոին: ԼՈՒՐԵՐ: ՀԵՇ-ՌԱԴԻՆԵՐ: ԱՅԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: ԲԱՆԱՄԱՐԱԿԱՆ: Մարդունի լիզու և նրա նշանակութիւնը: Կարգադրութեամբ գրփում են միմիայն Խմբագրատան մէջ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 29 օգոստոսի

Օգոստոսի 26-ին առաջանաւ ժամի 9-ին պ. Անեանցը ուսուցչական ժողովում ուսեց մի գործնական դաս ձեռագրութիւնից օրիորդներին: Դասաւութիւնից յետոյ սկսվեցան սովորական նկատողութիւնները, որոնք ըստ մեծի մասին դասարկ, անմիտ ժամանակագործութեամբ ապահանական պատճառ: Են դասում:

Ի հարկէ մեր խօսքը նրանցն է վերաբերում, որոնք խօսում են ամեն ժամանակ միայն խօսելու համար, նկատողութիւններ են անում միայն նըղական դասուցական ժողովում էր սկսված է ծափ, ծիծաղ, ուսների թիկոց, կիսատական միջարկութիւնները, որոնք ըստ մեծի մասին դասարկ, անմիտ ժամանակագործութեամբ ապահանական պատճառ: Միայն մի գործակ Աղասի Մէլիք-Արքական, 1/2 ժամ

գրաղեցրեց ժողովը ասիական հին և կոսիտ ձեւերի գոփասանութիւններով, որոնց պ. Անեանցը մէկ մէկ ստափած էր հերքել ցոյց տալով պարունի անտեղի նկատողութիւնները: Վերջապէս երբ խելօնները մէկը առաջարկեց մի գործնական դաս կարողալ մերժիչաւլ պարունին, դողով այդ իր ասածները, պարունի հրաժարութեամբ դարձում:

Ընդհանուր ուսուցչական ժողովները կամաց կամաց ձեւ են ստանում չնորդի կարգագրական ժողովների անվութեամբ յանձնեան: զանցի յանձնեան ստում են սովորական մի քանի անձնութ, որոնք իրանց ձայններով կառավարում են կամաց զետեղի կամաց այլ անձնութ որ այդ բանին առաջը չէ առնում:

Ի հարկէ մեր խօսքը նրանցն է վերաբերում, որոնք խօսում են ամեն ժամանակ միայն խօսելու համար, և այն: Միայն չէ կարելի մոռանալ որ վարժուհները առաջարկ գործի հութեամբ ոգերգակած էր մի քանի թիֆլիսաւորական ժողովութիւնները, որոնք ըստ մեծի մասին դասարկ, անմիտ ժամանակագործութեամբ ապահանական պատճառ:

Օգոստոսի 26-ին, 28-ին, 29-ին, երեկոները ուսուցչական ժողովում էր սկսված էր մի քանի թիֆլիսաւորական ժողովութիւնները, որ վարժուհները առաջարկ գործի հութեամբ ոգերգակած էր այս կարգադրութիւնները:

Օգոստոսի 27-ին, 28-ին, 29-ին, երեկոները ուսուցչական ժողովում էր սկսված էր մի քանի թիֆլիսաւորական ժողովութիւնները, որ վարժուհները առաջարկ գործի հութեամբ ոգերգական ժողովութիւնները:

Օգոստոսի 27-ին, 28-ին, 29-ին, երեկոները ուսուցչական ժողովում էր սկսված էր մի քանի թիֆլիսաւորական ժողովութիւնները:

Օգոստոսի 27-ին, 28-ին, 29-ին, երեկոները ուսուցչական ժողովում էր սկսված էր մի քանի թիֆլիսաւորական ժողովութիւնները:

Օգոստոսի 27-ին, 28-ին, 29-ին, երեկոները ուսուցչական ժողովում էր սկսված էր մի քանի թիֆլիսաւորական ժողովութիւնները:

Օգոստոսի 27-ին, 28-ին, 29-ին, երեկոները ուսուցչական ժողովութիւնները:

</

վեն դպրոցական հանդիսաւոր Կերպով. այդպիսի տօների շարքում աւելացրին Նաւասարդի տօնը և Սահակյա ու Մեսրոպայ տօնը միասին։ Այնուհետև պ. Մեղաւորեանը ներկայացրեց մի տեղեկագիր տաճկահայոց կրթական վիճակի մասին, որը թէպէտ ժողովի պարապմանց հարցերի շարքից դուրս բան էր, սակայն ունէր հետաքրքիր կողմեր։ Այնուհետև պ. Բռնիաթեանցը կարդաց մի բեֆերատ «աշակերտական զրադարանների մասին» որ և մի քանի փոփոխութիւններով ըստունվեցաւ:

Օգոստոսի 28-ին, առաւետեամ ժամի 8-ին, պ. Բահաթրեանը Ուսուցչական ժողովում պէտք է ցոյց տար գործնական կերպով օրինակելի դասախոսութեան մէջ իր բացատրած 5 աստիճանները. իր կարգադրութեամբ բարոյազիտութեան մի դաս տուեց նորա աշակերտներից մէկը. դասը վերին աստիճանի անյաջող դուրս եկաւ համարեա բոլորի խոստովանութեամբ։ Պ. Բահաթրեանից խնդրեցին, որ ինքը մի դաս տայ. բայց պարո՞ք բացէ ի բաց մերժեց այդ առաջարկութիւնը և այսպիսով ժողովը ոչ տեսական և ոչ գործնական դասախոսութիւններից չը կարողացաւ մի օգուտ քաղել։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳԼԻԱ

„Indépendance Belge“ լրագրի կօնդո՞նի թղթակիցը գրում է օգոստոսի 28-ից իրանդական պօլիցիականների աշխատանքների դադարման մասին, որ հազորդեց հեռագիրը։ Մի շաբաթ առաջ իշխանութիւնը աշխատանքները դադարեցնող պօլիցիականներին արտաքոյ կարգի ընծաներ տուեց և

1

Այդ օրինակները ես բերել եմ, որպէս զի ցոյց տամ որբան սխալներ կարելի է անել մանկավարժութեան մէջ, որոշելով նրա զիսաւոր և հիմնական սկզբունքները, անտես առնելով ձիշդ զիտութիւնները, անտես առնելով բնական զիտութիւնները:

Աշխատենք որոշել այժմ ինչ բան է մայրենի լեզուն: Անտես առնելով բնական գիտութիւնը, մենք պետք է որոշենք մայրենի լեզուի հասկացողութիւնը այս ձևով: Մայրենի լեզուն մանուկի համար այն լեզուն է, որով նա առաջին անգամ թոթովել է, որ նրա խօսած լեզուն էր ծնված օրից, օրօրոցից:

Ենուութիւն մանուկի մայրենի լեզուն, այս պիտով, վրացերէն էր, իսկ նրա եղբօր մայրեն լեզուն ոռուերէն է: Այդպիսով կը յայտնի մի և նոյն ընտանիքում երկու եղբայրներից իւրաքանչիւրը կարող է իր մայրենի լեզուն ունենալ: Այդպիսով կը յայտնի որ մայրենի լեզուն պատճական, արուեստական երեսյթ է, որ ոչին կապ չունենալով մանուկի հոգեկան և մոռաւոր ոն-

Բայց այն լեզուն, որ թոթովում է մանուկը օրորոցից, լնքնաւրոյն կերպով խօ չէ ծնվել մանուկի ուղեղի մէջ: Նա սկսել է թոթովիւ և վերջը սովորութիւն է առել խօսել այդ լեզուով, որ և դարձել է նրա մայրենի լեզուն, այն պատճառով, որ գեռ այն ժամանակ, երբ նրա մտաւոր և հոգեկան ընդունակութիւնները նոր սկըսել են զարգանալ, նա արդէն լսում էր, զեռ օրորոցի մէջ պառկած, այդ լեզուի գործածութիւ-

Այդպիսով անտես առնելով բնական զիտությունները մայր են ի լեզուի մանկավարժական գաղափարը բացատրելու համար, մենք կը հասնէինք այդ գաղափարի մի շատ անորոշ, անհաստի բացատրութեան մէջ։ Ուրիշն այդ լեզուի նրա մայրենի լեզու դառնալը առլորովին արտաքին ներգործութեան, արուեստական, մեքենայական, եթէ այդպէս կարելի է սսել, պատահական ներգործութեան հետևանք էր։

ինձ կասեն որ ամեն լեզու այս ձեռվ է սկը-
սում տպաւորվել մանուկի ուղեղի մէջ, այս ձեռվ
ըմբռնում նա լեզուի գործածութիւնը։ Այն,
ոյդ այդպէս է. բայց հարցը դրա մէջն է, թէ ո՞ր
ան յարմար է այս կամ այն լեզուն մանուկի
բաւոր և հոգեկան կարողութիւնների կանոնա-
որ և ընդարձակ զարդարմանը։ Այն լեզուն, ո-
վ սկսում է թոթովել մանուկը, կարող է պա-
տահական լինել, նայելով թէ ինչ ըրջանի մէջ
աշխարհ եկել մանուկը։

Մասնաւորենք մեր ասածները։ Մի հայ ընտակի ապրում է Գօրիում, որտեղ ընդհանրապէս առած լեզուն վրացերէն է։ Ծնվում է մի երեսայ այդ ընտանիքում և արտաքին շրջանի, ըն-

Հյամագը Յս զատօք և պարսպը զցութեան արմատական անդամները, իրլանդական պօլիցիականներին բռնունք կամայականութեան գործիքներ էին մարում, սկսեցին նրանց վրա նայել հալածվածների վրա:

բր առողջ դատողով ժեանը, որ ուշադրութիւն չը դարձնելով կառավարութեան հակառակութեանը: Կորդների աշխատանքների վրա, նա առաջ մի րոպէ կորցնելու դիմեց հասարակութեանը: Փոխարքան մի յայտարարութիւն հրատարակեց, որով հրակրեց բնակչութեանը: Վայրէն կատարի նրանց ինդիքքը և չի վերադարձնի վեց պօլիցիականներին բանց տեղերը և չի փոփոխի հրամանը: Այսուհետեւ բանց տեղափոխելու մասին: Այսուհետեւ գործ գործերի դրութեան մասին հեռարկով տեղեկացրին զլիսաւոր կենտրոնների գոլիցիաներին և նրանց հեռագիրները ցան-

անիքի ազգեցութեան տակ, սկսում է թոթովել բացերէն լեզուով։ Նոյն ընտանիքը մի քանի արուց յետոյ տեղափոխվում է Մօսկվա։ Այս եղ էլ նոյն ընտանիքի մէջ ծնվում է մի երկրորդ երեխայ։ Սա Մօսկվայի շրջանի ներքործութեան տակ, գուցէ ծառաների, դայեակների աղեցութեան տակ, սկսում է թոթովել ուսւերէն զուով։ Առաջն մանուկի մայրենի լեզուն, այս հասով, մասոնէն էր իսկ նաև եղուածական է

լուսով, զրացմած էր, լուկ սրա սղքոր մայրնին դպուն ռուսերէն է։ Այդափառվ կը յայտնիի որ և նոյն ընտանիքում երկու եղբայրներից իւրա-անչիւրը կարող է իր մայրենի լեզուն ունենալ։ Եղափառվ կը յայտնիի որ մայրենի լեզուն մի ատահական, արուեստական երևոյթ է, որ ոչինչ ապ չունենալով մանուկի հոգեկան և մոտաւոր ըն-ունակութիւնների հետ, չէ կարող համարվել բնա- ան, Փիզիօլոգիական մի երևոյթ։ Այդափառվ աւե- լրդ կը լինէր խօսել այն բանի վրա, թէ որքան սրմար է այս կամ այն լեզուն մանուկի մտաւոր և ոգեկան կանոնաւոր զարգացման համար։ Եւ այդ էօրիխան ծայրահեղութիւննը հասցնելով կը յայտն- էր որ մի ազգ կարող է այնքան մայրենի լե- զուներ ունենալ, որքան ազգերի հետ այդ ազգը իւլում է, յարաբերութիւններ ունի։

Այդախտով անտես առնելով բնական զիտու-
ինները մայրենի լեզուի մանկավարժական
սղափարը բացատրելու համար, մենք կը հաս-
ինք այդ գաղափարի մի շատ անորոշ, անհաս-
տա բացատրութեան, թէ մայրենի լեզուն այն
գուն է, որով մանուկը խօսում էր իր ծնված
ից: Այդ ձեռով բացատրելով, մենք կը հասնէինք
վիօլոգիական ժառանգութիւն: Մի ա-
տեղծում է այս ինչ լեզուն, որովհետեւ
լեզու չէր կարող ստեղծել: Մի և նոյն ժա-
հայոց լեզու չէր կարող ստեղծագործվել, օք-
չայսառանում և խալիքայում:

վա և այնաեղ իր բնակութիւնը հաստատու
ընտանիքում ծնվում է այնաեղ մի երեխա
մանկութենից կարծես ընտելացած է հիւսի
կլիմային, այնտեղի սնունդին։ Բայց նոյն
նիքը կրկին վերադառնում է Երեան, եթե եր
արգէն տասն և չորս տարեկան է վնում։ Դ
ծնված օրից երբէք չէ եղել Երեանում, չէ
այդտեղի կլիմայում, նրա ստամոքսը սո
այդտեղի կրակուբներին, այդտեղի գինուն
տեղի մրգերին։ Բայց երեխան շատ առողջ
նում, նա վիմանում է Երեանի կլիմային,
և անոնապատճեն առ առ առանձին է եղան

լիցիականները գործում են ԱՃ եռանդով՝
և հասարակութիւնը նրանց օգնում է:

ԻԱՌՆ ՀՈՒՐԵՐ

Սահմանի մի սորդէպէ բարտէնչտէյնի
մօտ (Արևելեան Պրուսիայում) Պասարիէնհօֆ-
կալուածքում, մի աղջիկ հանգիստ պարապում էր
հունձքով, բայց յանկարծ, կարծես առանց մի որ-
և է պատճառի, ցնցումներ եղան, և ուշաթափ ըն-
կաւ: Կալուածատէրը հրամայեց շուտառվ տանել-
սրան տուն և աշխատել ուշքի բերել, բայց բոլոր
ջանքերը ի գուր անցան: Վերջապէս բժիշկ կան-
չեցին, որը նոյնպէս աշխատում էր ուշքի բերել
աղջկան, բայց նրա ջանքերը իրուր անցան, և
վերջ ի վերջոյ յայտնեց որ աղջիկը մեռած էր
Բժշկի գնալուց մի քանի ժամ յետոյ, կարծեցեալ
մեռածը, վերկացաւ սեղանից, որի վրա նրան զը-
բել էին, և սկսեց խօսել: Նրա խօսքերով, ինքն-
շատ լաւ զգում էր, թէ ինչ էր կատարվում իր
չորս կողմը, լսում էր խօսակցութիւնը, բայց բո-
լորովին չէր կարողանում մի որ և է շարժմունք
անել: Նա պատմեց մինչև անգամ, որ ինքը սար-
սափեց, երբ բժիշկը յայտնեց իր մահը: Այժմ աղ-
ջիկը բոլորովին առողջ է:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵ

ՀԻՒՍԽԱՑԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԵՆԻՑ
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 1 սեպտեմբերի: Կօրէյա
ուղարկված են չինական զօրքեր, որոնք ա-
ռանց կուի վերականգնեցին թագաւորի իշ-
խանութիւնը: Թագաւորի հայլը, որ ընդդի-
մադրում էր, բռնված է և հասցրած է
Տիան-Ցզինին: Այսօր երեկոյեան եօթ ժա-
պո- մին գեներալ Զերնեակ ուղեկորվեցաւ Մօսկ-

նոյնպէս մի տասն և չորս տարեկան որդի ունի, որ նոյնգան առողջ էր Մօսկվայում, որքան հայ երեխան։ Բայց սա անդազար հիւանդանում է տեսնով Երևանի կլիմայի ազդեցութեան տակ, չէ դիմանում կլիմային, նրա ստանքար չէ մարտում այգաեղի հայը, այդեղի սնունդը և այն։

Ի՞նչ է սրա պատճառը. պատճառն այն է որ
հայ երեխան, թէև ծնվել է հիւսիսում, բայց ծըն-
վել է հայ հօրից ու հայ մօրից. ուրինմն ծնվելով ար-
դէն ստացել է իր ծնողներից, ժառանգապէս, յայտ-
նի Փիզիօլոգիական յատկաթիւնները. նրա կազ-
մուածքը, նրա ստամքը արդէն այլ ժառանգա-

կան, ցեղական առանձնայատկութիւնների շնորհավ
հակումն առնելին, տրամադրի էին զէպի Նըրսանի, իր
ծնողների հայրենիքի կլիմայի տանելը և այցակող
գործածվող մնանակի ընդունելը:

Նոյնը և կեզուի վերաբերութեամբ: Մի հայ ըն-
տանիք գնում է Մօսկվա և այնտեղ ապրելով, այդ
ընտանիքի մէջ մի մանուկ է ծնվում: Նա մաս-
կովնենից կարծէս ընտելացած է կատարելապէս
ուսաց լեզուին, որ և համարվում է նրա մայրե-
նի լեզուն: Նրա հայրն ու մայրը նրա հետ երբէք
չեն խօսում հայերէն լեզուավ: Երեխան իր ծնված
օրից երբէք մի հայերէն խօսր էւ լսել: Առաջ-

սումէ տասն և չորս տարեկանն, երբ նրա հայրն ու
մայրը, վերապառնալով Թիֆլիս կամ Երևան, որ-
դան էլ իրանց հետ են բերում: Եւ ահա երեխան,
որ իր կեանքում երբէք հայոց լեզուի մի խօսք
չէ լսել սկզբից չէ էլ կարող ջոկել հայոց լեզուն
վրաց կամ թուրքաց լեզուից, ակառում է տասն և
չորս տարեկանն հասակում նոր սովորել հայոց
լեզուն և շատ շուտով ընտելամում է այդ գե-
զուին, կարծ ժամանակում կատարելապէս տիրա-
պետում է այդ լեզուն: Ենթադրենք որ միաժա-
մանակ հայ ընտանիքի հետ եկել է մեր երկրումն
ապրելու և մի բուն ուսւա ընտանիք, որ նայնպէս
մի տասն և չորս տարեկան որդի ունի, որ նոյն-
պէս սկսում է անմիջապէս հայերէն սովորել:
Մինչեւ որ հայ մանուկը արդէն կարողացել է տի-
րապետել հայոց լեզուն, չը նայելով որ ուսւա մա-
սուկի պէս ոչ մի խօսք հայերէն չէ խմացել, չէ
խօսել երբէք հայերէն, չէ ել լսել հայոց լեզուից
ու մի նաև հայոց լեզու հասակում է անմիջապէս

